

האלו הזה הוא ראשית של הנקודה המוחכונה מהיצונה, חשבה שמרחיקת מהנקודה הקודשה שעומדת במאצע. וזהי נקודה שלא עומדת ולא גרשמת בגוניה, וממנה מתחשפת התפשטות החוץ ולמטה, והוא שוקעת, ולא גראית ולא גרשמת.

וזו התפשטה למטה, לימי ולשמאל, והתפשטה למטה לתוכה שמי ומאה. שני עמודים נחקרים לצד זה לצד זה, מתחשפת החוצה לתוך גון שחר ולא שחר, שהרי אין לו שום צבע שיתקיים בו. ובאותה התפשטות עומדות החשכות אוטן ששמשו במצרים, שבחוב (שמהו) ולא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלוש ימים. וכתווב יימש חשך. התהפשטות זו מתחשפת בכמה מינים, משנים אלו תוך אלג. בתוכה אוטה התפשטות יוצאת זהר אחד שאבוע בזהב, וזהו זהב אדם. מתחשפת הזהר הזה ומפסה את החשך של הראש, והוא זהב שנכלל בו החשך.

ఈ בזה ויורד למטה. מתחשפט החשך, ועומדות שתי חשכות, שעומדות (שיותם) בראש השחר, ומשם מתחשפט כלו יוצאת גון אחד של נחש. וזהר. מתחשפט הגון הזה של הכסף, ומפסה את החשך, ונכלל

זה בזה ויורד למטה. מבין שני העמודים יוצא עמוד אחד קשוף בחשכה, וכל הגונים הלאו נראים בו, וזהי קערלה החשכה.

האי אל, והוא שירותה דנקודה מפהה דלבך, חשוכא דמרחיקא מנוקודה קדישא, דקיימא באמצעתה. והאי והוא נקודה, שלא קיימא, ולא אתרשים בגוניה. ומינה אתפשטה פשיטו לבך ולתקפה. ואיה אשתקעת ולא אתחזית, ולא אתרשים.

האי אתפשטה לתקפה, לימי ולשמאלא, ותפשטה באמצעתה, גו חשוך, קבל אלף ומאה. תריין סמכין מתגלפיין לסטרא דא, ולסטרא דא, אתפשט חשוכא, גו גון אויכם ולא אויכם, דהא לית ליה גון לאתקיימא ביה. ובההוא פשיטו, קיימין חשוכין אינון דשםשו במצרים, דכתיב (שמות י) לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים. ובתיב זימש חשך. (דף רמ"ג ע"א).

האי פשיטו, אתפשט בכמה זיבין, משניין אלין גו אלין. גו ההוא פשיטו, נפקא חד זהר אדצטבע בדבבא, ורקפי חשוך דריישא, ואיהו דבבבא, דاتفاق ביה חשוכא. הא חשוכא אתפשט לימי ולשמאלא. ומגו אלין תריין סטרין, נפקא חד גוונא דבסקא, שלא זHIR. אתפשט הא גון דבסק, ורקפי חשוכא, וاتفاق דא בד, ונחתת לתקפה.

אתפשט חשוכא, וקיימן תריין חשוכין, ראש אוכמא דקיימין, (ר"א רנטק) ומ芬ן מתחשפט ונפיק חד גון דנחש. ומ芬ן אתפשט לתקפה, ההוא חשוך, וקאים קיימא, ונפיק חד גון אויכם חייזו דברזלא. וכן ברזא דחשוכא.

מבין תריין קיימין, נפיק קיימא חד, חשוך בחשוכא, וכל אלין גוונין אתחזון ביה.

שפנההיגה זכר לנקבה להזדווג כאחד ולחיוות אחד. העמודים החלו ידועים בשבע דרגות גדולות (קירות), הדרגה הראשונה היא הדרגה שעומדת בצד של התחנה הוז. זו התחשה עוללה תוך הסתרה של העשן של האש, זה כלול בגון של עשן, ובגון של אש, ובגון שחור. שלושת הגוניות הלו נפרדים לכמה צדדים, להחיקם בעקמי הרים. גון העשן הנה יורד לעולם ונכנס לכמה צדדים, וזה מתרפש בעולם, ומסית את רוחות האנשים לרוץ, להסתות את דרכיהם ולהתחזק ברוגם. ועל זה כתוב, (תהלים א) לא יהיה לך אלزر ולא תשפחו לאל נבר. לא יהיה לך אל זר - זה הזכר. ולא תשפחו לאל נבר - זו הנקבה. וזה הרוץ שששולט ומתחזק בעולם ונכנס לתוך בני האדם ומחזק אותם להרעה.

גון האש, הגון הנה יורד לעולם, ונכנס לכמה צדדים להרעה, להרג, ולשפך דמים ולקפח בני אדם, ועל זה כתוב, (משלי א) אם יאמרו לך אנתנו נארבה לדם נצפנה לך כי חם. משום שיש שופכי דמים לחם והורגים לחם. ויש שופכי דמים והורגים בקרב, וזה מצד הזכר וזה מצד הנקבה. צד הזכר שופך דמים לחם, כמו שאמרנו. צד הנקבה, כדי לעזר קרובות ולהרג אלה באלה, וכל הקרובות וההריג של אלה באלה בaims מאותו צד של הנקבה.

גון שחור, גון זה יורד לעולם ויורד להתמנות על כל הפתוחים והמכבים, ותפוצי גוף, ואלו חיים וחנוקים, להרעה פמיד לבני אדם. שלושת הגוניות הלו נפרדים

ותפיסו דגופין, ואליבו, וחנוקו, לאבאasha תדייר לבני נשא. אלין תلت

והאי איהו עיליה, anaиг דבר לננקבה, לאזדונוגא בתדא, למהיוי חד.

הני קיימין, בז' דרגין רברביין (רכביין) ידייען. דרגא קדרמא, איהו דרגא דקאים בסטרא דהאי חשוּבָא. דא חשוּבָא סלקא, גו טמירו דתננא דאשא, האי כליל בגון תננא, ובגון אשא, ובגון אוכם. אלין תلت גוונין, מתפרקן לכמה סטרין, לאתעקמא בעקמי עלםא.

גון תננא האי, נחתא לעלםא, ואעליל לכמה סטרין, ודא אהפטשט בעלםא, ואסטוי לרויחי בני נשא ברגיזו, לאסטאה ארחייהו, ולאתפרקא ברוגזיהו. ועל דא כתיב, (תהלים פא) לא יהיה לך אל זר ולא תשתחוה לאל נבר. לא יהיה לך אל זר דא דכורא. ולא תשתחוה לאל נבר דא נוקבא. האי איהו רוגזא דשלטא ואתקוף בעלםא, ועאל בגו בני נשא, ואתקיף לון לאבאasha.

גון אשא, האי גוונא נחתא לעלםא, ועאל לכמה סטרין, לאבאasha, לקטלא, ולאושדא דמין, ולקפחא לבני נשא. ועל דא כתיב, (משלי א) אם יאמרו לך אנתנו נארבה לדם נצפנה לנקי חם. בגין דאית אוושדי דמין למגנא, וקטלי למגנא. ואית דאוושדי דמין וקטלי בקרבא, והאי מסתרא דרכורא והאי מסטרא דנווקבא. סטרא דרכורא אוושדי דמין למגנא, כדקאמין. סטרא דנווקבא, לאגחא קרביין, ולאתקטלא אלין באליין, וככל קרביין וקטולין אלין באליין, מההוא סטרא דנווקבא קא אתיין.

גון אוכם, האי גוונא נחתא לעלםא, ונחתא לאתמןאה על כל פצעין, ומחייב, ותפיסו דגופין, ואליבו, וחנוקו, לאבאasha תדייר לבני נשא. אלין תلت